

JÁVOR Pál

1937

"Pesti Hírlap" Vasárnap 1937 March 14

Aszínháziköt köre:



Jávor Pál.

Ebben a rovatban eddig színészek és színésznők szerepeltek valamelyik kimagasló színpadi teljesítményükkel, most az egyszer kivételt teszünk: egy színész nevét írjuk e sorok fölé, abból az alkalomból, hogy egy most futó magyar filmben művészi pályájának feljegyzésre méltó állomáshoz érkezett. Jávor Pál, ez a muskotalybajszu, jóízű, karcos-beszédű magyar színész, aki néhány színpadi szerepében már megmutatta, hogy maradéktalanul tudja hozni azt a karaktert férfifigurát, amiben olyan siralmasan szegény a magyar színpad — most egy magyar filmben alkalmat kapott összes művészi jótulajdonosságának bemutatására s bizonyítására. A film címét nem írjuk ide, nem egy filmnek akarunk reklámot csinálni, e rovat sokkal díszesebb ahhoz, mint hogy írott betűje ilyen szolgálatok érdekében használtas-

sék fel, itt csak Jávor Pált akarjuk dicsérni, csak az ő indulatoktól, szenvedélyektől fűtött férfi-mellkasára akarjuk kiakasztani az elismerés művészi aranymedálját. A beszéde, a megjelenése, egy mozdulata, egy tekintete a legkifejezőbb filmművészet, átmentve abba minden, amit a színpad tisztelete diktál és megtoldva mindazzal, ami még a filmben kell. Egyszerű, amit csinál, de ez az egyszerűség az, ami jó benne. Rokonszenves s mindent el tud hitetni velünk és a nézőkkel, akik némi büszkeséggel állapítják meg, hogy a magyar filmnek is megvan a maga Clark Gable-je... Mert Jávor Pál az! Amerikában is sztár volna, mert ebből a tipusból ott sem futkosnak fölös számban.

A filmben van egy jelenete, ahol cigány mellett mulat. Ilyen dárídós, duhajos mulatságot sokszor láttunk a honi filmekben. Ilyent igen, de ehhez hasonlót soha. Jávor Pál nem játssza meg a mulatást, nem műduhaj és nem ál-jókedvű. Jávor úgy mulat, hogy a nézők nem tudnak nyugton ülni a helyükön. Ha a filmben volna ismétlés, ezt a jelenetet minden előadászon háromszor is le kellene pergetni. Jávor a legnagyobb színész-értéke az egyre fejlődő magyar filmgyártásnak, amelyet pótolhatatlan veszteség érne, ha a külföldi aranymarku film-moloch rátenné a kezét és elvinné tőlünk. Jávorból minden táján a világnak nagy filmszínész lenne, jó volna itt-hon tartani. Legalább addig, amíg lehet...

1937